

## POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Gradzik (przewodniczący)

SSN Rafał Malarski

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

w sprawie M. K., M. W., G. P. i K. B.

w przedmiocie wniosku pełnomocnika oskarżycielek posiłkowych o podjęcie zawieszonego postępowania kasacyjnego w sprawie o sygn. II KK 313/16,

### **p o s t a n o w i ł:**

**zwrócić sprawę Przewodniczącemu Wydziału II Izby Karnej Sądu Najwyższego celem przekazania wniosku składowi Sądu Najwyższego wyznaczonemu do rozpoznania kasacji pełnomocnika oskarżycielek posiłkowych.**

### UZASADNIENIE

Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału II Izby Karnej wyznaczono skład 3 sędziów Sądu Najwyższego do rozpoznania na posiedzeniu w dniu 24 stycznia 2018 r. wniosku pełnomocnika oskarżycielek posiłkowych o podjęcie postępowania w przedmiocie rozpoznania kasacji w sprawie M. K., M. W., G. P. oraz K. B. (sygn. akt II KK 313/16). W postępowaniu tym zapadło postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 sierpnia 2017 r. stwierdzające zawieszenie postępowania kasacyjnego na mocy art. 86 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2016 r., poz. 2072), wydane przez skład Sądu Najwyższego wyznaczony do rozpoznania tej kasacji.

Należy stwierdzić, że podejmowanie decyzji w przedmiocie dalszego toku postępowania, w tym w szczególności w sprawie podjęcia postępowania

zawieszonego, w sposób immanentny związane jest z rozpoznaniem sprawy. Oznacza to, że pozostaje ono w wyłącznej kompetencji tego składu Sądu Najwyższego, który został wyznaczony do rozpoznania kasacji. Możliwość przekazywania zagadnień incydentalnych do rozstrzygnięcia innemu składowi Sądu jest ograniczona wyłącznie do kwestii, które nie determinują biegu postępowania ani też nie przesądzają treści zapadających w tym postępowaniu rozstrzygnięć. Odmienne interpretacja pozwalałaby na wpływanie na bieg postępowania wbrew woli składu właściwego do merytorycznego rozpoznania sprawy. Należy podkreślić, że konstytucyjne prawo do sądu właściwego określone w art. 45 ust. 1 Konstytucji RP konkretyzuje się między innymi w decyzji o ukształtowaniu danego składu sądu. Dopiero wówczas może być bowiem faktycznie zrealizowane prawo do rozpoznania sprawy przez ten sąd. Wyznaczenie składu sądu nie może być w tej sytuacji dokonywane w sposób arbitralny. Nie można także ograniczać kompetencji sądu właściwego do rozpoznania sprawy przez przekazywanie innemu składowi sądu decyzji co do toku postępowania.

W niniejszym postępowaniu zarządzenie Przewodniczącego Wydziału II Izby Karnej Sądu Najwyższego, zgodnie z przyjętym automatycznym algorytmem przydzielania spraw, wskazało skład Sądu Najwyższego do rozpoznania wniosku w przedmiocie podjęcia zawieszonego postępowania w sprawie II KK 313/16. Jednocześnie jednak skład ten nie został wyznaczony do rozpoznania samej kasacji. W tym stanie rzeczy należy uznać, że nie uległo zmianie zarządzenie Przewodniczącego Wydziału II Izby Karnej Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2017 r., w którym wskazano skład Sądu Najwyższego do rozpoznania kasacji w postępowaniu o sygn. akt II KK 313/16. Jest to jednocześnie skład sądu, który do czasu zamiany zarządzenia Przewodniczącego Wydziału II Izby Karnej Sądu Najwyższego, jest składem właściwym do rozpoznania kwestii dotyczących zawieszenia i dalszego biegu postępowania.

Bez względu, więc na ewentualną zasadność podjęcia postępowania, z uwagi na możliwą korektę pierwotnego postanowienia Sądu Najwyższego o stwierdzeniu zawieszenia postępowania, uzasadnioną koniecznością uwzględnienia występującego zagrożenia dla realizacji przez oskarżycielki

posiłkowe przysługującego im prawa do sądu, należało orzec jak w części dyspozytywnej.

r.g.